

RIJEČ UREDNIŠTVA

ŠTO JE TRENUTNO AKTUALNO U HRVATSKOM ŠUMARSTVU

Priprema se novi Zakon o šumama, prema kojemu, nadamo se, neće biti opetovanog smanjivanja postotka naknade za općekorisne funkcije šuma. U vrijeme kada nam priroda daje kataklizmičke odgovore za našu nebrigu o njoj, a najveći svjetski zagađivači ne pristaju na njenu zaštitu, šumarskoj struci se već po običaju „sječe grana“ na kojoj, ne samo šumari, nego svi sjedimo. Sve više čuju se i glasovi koji sugeriraju izdvajanje priobalnog područja iz dosadašnjeg načina upravljanja, no bez jasne kompenzacijske financijske podloge. Ne opamećuje nas niti rekordan broj požara i potreba saniranja šteta upravo na tome području.

S motrišta Hrvatskoga šumarskog društva koje objedinjuje hrvatsku šumarsku znanost, obrazovanje i praksu, ponajprije sa žaljenjem zaključujemo da resorni ministar do danas nije našao vremena za razgovor s njegovim predstavnicima. Bilo to nekome drago ili ne, moramo reći da je to, uz ostalo, i pokazatelj kakav status ima šumarstvo unutar resornog ministarstva. Željno smo očekivali pozitivne promjene nakon gotovo petogodišnjeg zastranjivanja u vođenju šumarske struke i zanemarivanja pojedinih načela potrajnog gospodarenja šumskim resursima, o čemu smo argumentirano pisali. Svakako, Vlada RH između ostalog, mora odlučiti očekuje li i dalje od šumarstva klasičnu „dobit“ za državni proračun, ili gospodarenje šumama po načelu potrajnog gospodarenja, gdje se dobit ne mjeri novčanicama, nego optimalnim pomlađivanjem, maksimalnim prirastom, poželjnom bioraznolikošću, prirodnošću i stabilnošću, što naposljetku osigurava očuvanje, a istovremeno i sve benefite šumskog ekosustava. Nismo primijetili ni promjene glede netržišnog gospodarenja, dapače neki i dalje zahtije-

vaju osiguranje dobave drvnim sortimentima zajamčenim ugovorima, a ne tržišnim nadmetanjem.

Da li se nešto radi na proklamiranom restrukturiranju i decentralizaciji Hrvatskih šuma d.o.o., nije nam poznato. Svakako, vidimo da nema vidljivog utjecaja na tu temu nikakav poziv na raspravu, kao primjerice tekst bivšeg ministra Tarnaja, objavljen u Šumarskome listu 3-4/2017. Svakako promjene i građenje novog ustroja, trebalo bi krenuti od poprilično zanemarenih revira i revirnika, neposrednih i najodgovornijih čimbenika gospodarenja šumama, a ne od vrha, koji neprestano buja. Sve to zahtijeva širu stručnu i društvenu raspravu na državnoj razini, ponajprije neovisnih znalaca/stručnjaka, a ne predstavnika raznih interesnih skupina i nedovoljno educiranih političara. Te rasprave nema, bez obzira na činjenicu da se radi o gotovo polovici kopnene površine Hrvatske i šumi koja je prema Ustavu resurs od posebnog interesa za Republiku Hrvatsku. Problemi svakodnevno niču od stručnih – saniranja šteta od ledoloma u Gorskom kotaru, sušenja jasena, šteta od hrastove stjenice, potkornjaka, pošumljavanja opožarenih površina, privatnih šuma, šteta uzrokovanih klimatskim promjenama, do zapošljavanja mladih, kadroviranja pa i političkog nepotizma. Sve probleme u stanju smo uspješno riješiti, jer imamo stručnog i infrastrukturnog potencijala kao malo koja struka, ali uz eliminiranje kadrova koji su struku doveli u današnju situaciju, a koji su se očito unaprijed ugovorima dobro zaštitili. No, nažalost šumarstvo je struka gdje se pogreške u gospodarenju vide tek nakon više godina, kada je „kasno plakati“, pa se mnogima čini da je trenutno sa šumarstvom sve u redu.

Uredništvo